

uheldige Indretninger, hvorved en overordnet saa rart kan ramme en af sine undergivne, som han har noget imod, uden at det er den undergivne muligt at se, hvad ondt han har bedrevet, og uden at han kan faa Lejlighed til at forsvare sig eller faa at vide, paa hvilket Grundlag der er nægtet ham Forfremmelse, eller hvad det nu kan være. Det vilde sikkert være til Statsbanernes eget Bedste at blive af med disse Lister.

Dernæst vil jeg benytte Lejligheden til at lyse efter de Regler, der skulde opstilles for Forhandling mellem Statsbanernes Administration og Funktionærernes Organisation. Kunde den højtærede Minister ikke se at faa lidt Fart i Tingene her? Jeg tror, at Statsbanernes Administration kunde trænge til, at der blev rusket op i denne Sag, ellers tror jeg, der neppe kommer Liv i den. Det vil være til Gavn for begge Parter, at der kommer bestemte Regler, hvorefter der kunde føres en virkelig Forhandling mellem Administrationen og Tjenestemændene. Saa vidt jeg ved, har Telegrafvæsenet uden synderlig Vanskelighed faaet sine Regler i Orden, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at hvis der var en Smule god Villie hos Statsbaneadministrationen, vilde man ogsaa der uden synderlig Vanskelighed kunne faa Reglerne stillede op. Jeg skal derfor opfordre den højtærede Minister til at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være rimeligt at søge at faa lidt fat i Statsbaneadministrationen i saa Henseende.

Endvidere er der et Forhold, der er omtalt af det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), nemlig vedrørende Uniformerne. Jeg skal ikke komme ind paa dette, men jeg kan ikke frigøre mig for den Tanke, at der her paa en vis Maade fra Statens Side drives en Smudskonkurrence, som man ikke kan være tjent med. Jeg skal anføre, at man indenfor Tjenestemændenes Rækker paatænker at danne en Forening til Desinfektion af de udleverede Uniformer, da man stærkt frygter, at der skal være Smittefare til Stede ved disse, hvad der kan være ret rimeligt, naar man ser hen til de Forhold, hvorunder de forfærdiges. Man vil derfor nu søge at faa det nogenlunde billigt og danner derfor en Organisation, saa at man kan faa Uniformerne desinficerede, inden man trækker i dem. Det forekommer mig, at det er et temmelig stift Stykke, at Statsfunktionærer skulde gaa omkring i Frygt for smittefarlige Sygdomme, fordi Staten — som jeg nævnede før — befordre Smudskonkurrencen.

Disse forskellige Sager, som jeg her har omtalt, vil jeg gerne bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder se lidt venligt paa — først og fremmest naturligvis paa Lønningssagerne. Men dernæst er der et Par andre Forespørgsler, jeg gerne vil rette til den højtærede Minister. Der blev i Fjor af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) rettet en Anke mod Statsbanernes Administration for unfair Fremgangsmaade ved en bestemt Licitation. Efter hvad det ærede Medlem meddelte, fik en af de paagældende, som havde indgivet Tilbud, fra Ministeriet en Meddelelse om, at en Indberetning fra Generaldirektionen til Ministeriet var i Strid med de faktiske Forhold, og jeg fremdrog selv et andet Forhold, som jeg havde fundet yderst uheldigt, nemlig Forholdet til den saakaldte Jernbanereklame, hvor jeg paaviste, at der var sket Uregelmæssigheder, og Ministeren svarede da ved Finanslovens tredje Behandling, at det, som var sket, var sket i Overilelse. Det forekommer mig at være temmelig kedeligt, at der sker den Slags Ting, og jeg vil spørge den højtærede Minister, om disse to Sager ere endte med, hvad der fremkom i Fjor, idet man ikke her hørte det allerringeste til det Forhold, som blev fremdraget af det ærede Medlem fra Nyborg, og for det Forhold, jeg fremdrog, kun fik dette at vide, at der fra Generaldirektionens Side var handlet i Overilelse. Det forekommer mig, at disse Sager ikke saadan kunne eller bør være endte hermed, og jeg vil spørge den højtærede Minister, om han ikke finder Anledning til at foretage noget eller, hvis han allerede har foretaget noget, om han da vil lade os vide, hvad der skete i de paagældende Sager.

Endelig er der et Forhold til af noget lignende Beskaffenhed, som jeg skal fremdrage her. Det kom frem under Behandlingen af Loven om Statsbaneauditøren i forrige Samling. Der var af en bestemt Værkmester begaaet — jeg ved ikke, om man kan kalde det saa — Bedragerier overfor Statsbanerne. En Arbejder ved Banerne foranledigede, at det kom til Generaldirektionens Kundskab, at Værkmesteren i visse Tilfælde havde misbrugt sin Stilling. Vi fik ikke i Foraaret at vide, hvad denne Sag var endt med, men efter hvad der er berettet mig nu, skal den være endt med, at den paagældende Værkmester har faaet et Aars Permission og er rejst til Amerika, hvorfra han rimeligvis ikke kommer tilbage. Men det mærkeligste ved Historien er, at den Mand, der har